

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind apărarea și consolidarea drepturilor esențiale ale copiilor români din afara teritoriului național (Legea Pia)

Parlamentul României adoptă prezenta lege:

CAPITOLUL I Dispoziții generale și definiții

Art. 1 – Obiectul legii

(1) Prezenta lege stabilește cadrul legal specific pentru protecția și promovarea drepturilor copiilor cetățeni români domiciliați sau cu reședința în străinătate, în conformitate cu legislația națională și internațională aplicabilă.

Art. 2 – Definiții

(1) În sensul prezentei legi, termenii utilizați au următoarele înțelesuri:

- a) copil – persoană fizică sub 18 ani, cetățean român cu domiciliul sau reședința în străinătate;
- b) familie extinsă – persoana sau familia copilului formată din rude până la gradul al IV-lea precum și alte persoane cu care copilul are o legătură de rudenie altele decât cele până la gradul al IV-lea inclusiv, afini, cunoștințe sau prieteni ai familiei ori ai familiei extinse a copilului față de care acesta a dezvoltat relații de atașament sau alături de care s-a bucurat de viața de familie;
- c) familie substitutivă – familia alternativă în care este plasat copilul cetățean român, încredințată cu custodia și îngrijirea acestuia, alta decât părintele sau familia extinsă;
- d) instituționalizare – plasarea copilului într-o instituție de protecție specială din străinătate;
- e) cerere de repatriere – solicitarea adresată autorităților române pentru întoarcerea copilului în România;
- f) intervenție consulară – acțiuni desfășurate de MAE pentru transmiterea documentelor și facilitarea cooperării cu autoritățile străine;

ROMANIA

g) alienare parentală – separarea nejustificată a copilului de părinți sau rude apropiate, contrară interesului său superior;

h) plasament - plasarea copilului în grija unei familii substitutive;

i) stat de origine - statul în care copilul deține cetățenia;

j) autoritate centrală - Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse;

k) repatriere - procedura prin care un copil cetățean român este adus înapoi în România din străinătate;

l) adopție ilegală – procedura care încalcă drepturile fundamentale ale copilului prin separarea forțată de familia sa, când este plasat la o familie substitutivă pentru o perioadă nedeterminată, cu scopul înstrăinării parentale prin integrarea acestuia într-un nou mediu familial, fără respectarea garanțiilor legale și a dispozițiilor internaționale privind adopția;

m) notificare oficială – comunicarea scrisă sau telefonică, realizată prin mijloace legale care asigură dovada transmiterii și primirii (poștă cu confirmare de primire, curier autorizat, mijloace electronice cu semnătură electronică calificată, sau prin intermediul misiunilor diplomatice/oficiilor consulare ale României), prin care părinții, reprezentantul legal sau familia extinsă sunt informați cu privire la măsurile dispuse conform prezentei legi.

CAPITOLUL II

Principii fundamentale

Art. 3 – Principiul interesului superior al copilului

(1) Toate măsurile privind copiii români aflați în străinătate se iau exclusiv în interesul superior al copilului.

Art. 4 – Principii de aplicare

(1) Prezenta lege se aplică cu respectarea principiilor: nediscriminării, protecției identității culturale și lingvistice, priorității familiei de origine, cooperării internaționale și respectării drepturilor fundamentale ale copilului.

Art. 5 – Principiul general al respectării drepturilor copilului

(1) Copiii beneficiază de toate drepturile și libertățile fundamentale recunoscute ființei umane, în condiții de egalitate și fără discriminare. Statul și autoritățile publice competente au obligația de a asigura, prin lege sau prin alte mijloace adecvate, accesul fiecărui copil la oportunitățile și facilitățile necesare dezvoltării sale fizice, psihice, morale, spirituale și sociale, într-un climat de libertate, demnitate și respect pentru personalitatea sa.

Art. 6 – Obligațiile fundamentale față de copil

ROMANIA

(1) Asigurarea și respectarea drepturilor copilului constituie o responsabilitate fundamentală a familiei, comunității, societății în ansamblu și a autorităților publice. Cu prioritate absolută, se garantează fiecărui copil exercitarea efectivă a drepturilor privind viața, sănătatea, nutriția, educația, activitatea sportivă și de recreere, cultura, identitatea, limba maternă, demnitatea, respectul, libertatea și conviețuirea cu familia sa naturală.

Art. 7 – Principiul prevalenței interesului copilului

(1) În realizarea și garantarea drepturilor copilului, nici interesul părinților și nici cel al statului nu poate prevala asupra interesului superior al copilului. Copilul trebuie să se afle în centrul tuturor deciziilor și măsurilor care îl privesc, iar interesele sale fundamentale au prioritate absolută, fiind respectate și protejate cu deplină responsabilitate.

CAPITOLUL III

Măsuri speciale de protecție a copiilor cetățeni români aflați în străinătate

Art. 8 - Obligația generală de protecție

(1) Statul român are obligația fundamentală și permanentă de a asigura protecția tuturor copiilor cetățeni români, indiferent de locul în care aceștia se află, garantând respectarea și exercitarea deplină a drepturilor lor fundamentale.

Art. 9 - Reintegrarea și repatrierea copilului

(1) Statul român are obligația de a elabora și implementa programe speciale de sprijin și formare destinate reintegrării copiilor cetățeni români în familia naturală sau extinsă și, după caz, de a întreprinde toate demersurile legale necesare pentru repatrierea acestora, atunci când o asemenea măsură corespunde interesului lor superior.

Art. 10 - Evidența copiilor aflați în protecție în străinătate

(1) Statul român, prin autoritățile competente, are obligația de a institui, menține și actualiza periodic o evidență oficială a copiilor cetățeni români aflați în plasament la familii substitutive sau instituționalizați în centre de protecție din străinătate.

(2) Această evidență trebuie să cuprindă date complete și corecte privind identitatea, situația familială, condițiile de îngrijire, precum și nevoile specifice ale fiecărui copil, constituind instrumentul principal pentru monitorizarea respectării drepturilor lor fundamentale.

Art. 11 - Cooperarea interinstituțională

(1) Pentru asigurarea unei evidențe complete, corecte și permanent actualizate privind copiii cetățeni români aflați în străinătate, statul român, prin autoritățile sale competente, are obligația de a coopera în mod direct și constant cu autoritățile statului

ROMANIA

de reședință al copilului, precum și cu organisme sau persoane acreditate, naționale ori internaționale, care au atribuții în domeniul protecției copilului.

Art. 12 - Conținutul evidenței

(1) Evidența prevăzută la art. 10 va cuprinde, în mod obligatoriu, următoarele informații:

a) datele de identificare ale copilului, inclusiv numele, prenumele, data și locul nașterii;

b) datele de contact și informațiile de stare civilă ale părinților sau, după caz, ale altor persoane responsabile legal;

c) informații complete privind instituția de plasament sau familia substitutivă din străinătate, inclusiv date de contact și statut juridic;

d) informații referitoare la situația educațională, lingvistică, culturală și medicală a copilului;

e) orice alte date relevante pentru monitorizarea respectării drepturilor copilului și pentru planificarea măsurilor de sprijin și reintegrare.

(2) Evidența astfel constituită are caracter oficial și este utilizată exclusiv în scopul protejării interesului superior al copilului, cu respectarea legislației privind protecția datelor cu caracter personal și a tratatelor internaționale la care România este parte.

Art. 13 - Evaluarea cererilor de instituționalizare sau plasament

(1) În situația în care este formulată o solicitare privind instituționalizarea sau plasamentul unui copil cetățean român pe teritoriul unui alt stat, autoritățile române competente au obligația de a evalua, în mod detaliat și imparțial, toate circumstanțele cauzei.

(2) Această evaluare se realizează cu respectarea principiului interesului superior al copilului, a drepturilor fundamentale recunoscute de prezenta lege și de instrumentele juridice internaționale la care România este parte, având ca scop identificarea soluției de protecție care să răspundă cel mai bine nevoilor individuale ale copilului.

Art. 14 - Obligația de prevenire și încetare a măsurilor de protecție neconforme

(1) Statul român are obligația de a acționa prin toate mijloacele legale, interne și internaționale, pentru a preveni sau a dispune încetarea instituționalizării ori a plasamentului în familii substitutive din străinătate a copiilor cetățeni români, atunci când o asemenea măsură contravine interesului superior al copilului. Intervenția statului este obligatorie în următoarele situații:

a) atunci când există soluții alternative adecvate în statul de origine, inclusiv plasarea copilului în familia extinsă sau în plasament autorizat;

ROMANIA

b) atunci când copilul riscă să fie supus înstrăinării parentale prin limitarea sau împiedicarea exercitării autorității părintești de către familie pentru o perioadă mai mare de 6 luni;

c) atunci când copilul este împiedicat să își exercite drepturile prevăzute de prezenta lege, de Constituția României și de Convenția Organizației Națiunilor Unite privind Drepturile Copilului;

d) atunci când există riscul ca instituționalizarea sau plasamentul să conducă la o adopție ilegală ori nereglementată;

e) atunci când procedura prezintă neconcordanțe față de tratatele și convențiile internaționale privind drepturile fundamentale ale omului și protecția copilului, la care România este parte;

f) atunci când competența de soluționare aparține în mod exclusiv instanțelor române, potrivit legislației naționale și instrumentelor juridice internaționale aplicabile.

Art. 15 - Ordinea de prioritate a măsurilor de protecție

(1) În situațiile în care autoritățile competente ale unui stat străin apreciază necesară instituționalizarea sau plasamentul unui copil cetățean român, statul român are obligația de a promova și susține respectarea următoarei ordini de prioritate, cu respectarea interesului superior al copilului:

a) plasarea copilului în familia extinsă, în măsura în care aceasta oferă garanții de protecție și dezvoltare adecvată;

b) plasamentul la un asistent maternal autorizat în statul de origine, cu asigurarea continuității culturale, lingvistice și identitare a copilului;

c) plasarea în cadrul unui serviciu rezidențial licențiat și acreditat, organizat conform legislației statului de origine, care să respecte standardele naționale și internaționale privind protecția copilului.

Art. 16 - Obligația de informare timpurie

(1) În etapa inițială a oricărei proceduri privind instituționalizarea sau plasamentul unui copil cetățean român în străinătate, statul român, prin autoritățile competente, are obligația de a solicita autorităților străine implicate transmiterea unui raport detaliat, care să cuprindă cel puțin următoarele informații:

a) date complete privind identitatea copilului;

b) motivele concrete ale măsurii de instituționalizare sau plasament propuse;

c) durata estimată a măsurii și condițiile de încetare ori revizuire a acesteia;

d) condițiile de supraveghere și monitorizare a plasamentului ori instituționalizării;

e) modalitatea de organizare a contactelor copilului cu părinții, familia extinsă sau alte persoane față de care a dezvoltat relații de atașament;

f) orice alte informații relevante pentru evaluarea respectării interesului superior al copilului.

(2) Raportul solicitat constituie instrument obligatoriu pentru fundamentarea poziției statului român în procedura respectivă și pentru stabilirea măsurilor de protecție adecvate copilului.

Art. 17 - Intervenția în procedurile judiciare străine

(1) În situația în care instanțele sau autoritățile competente din statul de reședință obișnuită a copilului urmează să se pronunțe asupra instituționalizării ori plasamentului unui copil cetățean român, statul român are obligația de a interveni în procedură, din oficiu sau la cererea părinților, a reprezentantului legal ori a oricărei alte persoane interesate, în vederea protejării interesului superior al copilului.

(2) Intervenția statului român se realizează prin mijloace legale adecvate, inclusiv prin transmiterea de informații oficiale privind identitatea, cultura, limba maternă, legăturile familiale și orice alte elemente relevante pentru menținerea continuității relațiilor personale ale copilului, precum și pentru garantarea respectării drepturilor sale fundamentale.

Art. 18 - Comunicarea legăturilor cu statul de origine

(1) Instanțele și autoritățile competente ale statului de reședință a copilului vor fi informate cu prioritate de către statul român, prin autoritățile sale, cu privire la legăturile personale, familiale, culturale și identitare ale copilului cu statul de origine, ori de câte ori aceste informații pot avea relevanță juridică sau factuală în procedurile privind instituționalizarea sau plasamentul.

(2) Informațiile transmise vor include, cel puțin, următoarele elemente:

a) date referitoare la relațiile copilului cu părinții, frații, surorile și alte persoane față de care a dezvoltat legături afective și de atașament;

b) informații privind cultura, identitatea, apartenența religioasă și limba maternă a copilului;

c) date privind experiențele anterioare de plasament, instituționalizare sau alte măsuri de protecție aplicate copilului.

(3) Comunicarea acestor informații are ca scop menținerea continuității relațiilor personale, protejarea identității culturale și lingvistice a copilului, precum și asigurarea respectării interesului său superior în cadrul procedurilor internaționale.

Art. 19 - Informarea familiei extinse

(1) Înainte de adoptarea oricărei decizii privind instituționalizarea sau plasamentul în străinătate al unui copil cetățean român, statul român, prin autoritățile competente, are obligația de a informa în mod oficial familia extinsă a copilului despre situația acestuia și despre posibilitatea legală de a-l primi în îngrijire.

(2) Informarea trebuie realizată într-un termen util, prin mijloace

ROMANIA

corespunzătoare, astfel încât membrii familiei extinse să își poată exprima opțiunea în cunoștință de cauză și să fie evaluați, atunci când este cazul, ca alternativă prioritară de protecție, cu respectarea interesului superior al copilului.

CAPITOLUL IV

Autorități competente și atribuții

Art. 20 - Autoritatea centrală

(1) Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse este desemnat ca autoritate centrală responsabilă pentru coordonarea și implementarea dispozițiilor prezentei legi, în colaborare cu direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului.

Art. 21 - Rolul Ministerului Afacerilor Externe

(1) Ministerul Afacerilor Externe exercită rolul exclusiv de intermediar diplomatic și consular, asigurând transmiterea documentelor și facilitarea comunicării cu autoritățile competente ale statelor străine, fără a substitui atribuțiile ce revin direcțiilor generale de asistență socială și protecția copilului ori instanțelor judecătorești române.

Art. 22 - Grupul interministerial de coordonare

(1) Pentru asigurarea aplicării unitare a prezentei legi se constituie un grup interministerial de coordonare, format din reprezentanți ai Ministerului Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse, Ministerului Afacerilor Externe, Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție și Ministerului Justiției. Grupul se întrunește cel puțin trimestrial și are obligația de a prezenta anual Parlamentului un raport privind implementarea și impactul prezentei legi.

Art. 23 - Reprezentantul atașat pentru protecția copilului

(1) În statele în care se constată existența unei comunități semnificative de cetățeni români, statul român are obligația de a desemna, în cadrul fiecărei misiuni diplomatice sau al fiecărui oficiu consular, un reprezentant atașat pentru protecția copilului, cu atribuții expres stabilite în vederea aplicării prezentei legi și a asigurării respectării interesului superior al copilului.

Art. 24 - Criterii pentru desemnarea statelor

(1) Criteriile pentru determinarea statelor în care se instituie funcția de reprezentant atașat pentru protecția copilului se stabilesc prin ordin comun al Ministerului Afacerilor Externe și al autorității centrale competente, avându-se în vedere, în principal, următoarele elemente:

ROMANIA

- a) numărul cetățenilor români cu domiciliul, reședința permanentă sau temporară pe teritoriul statului respectiv;
- b) numărul copiilor cetățeni români aflați în evidența misiunilor diplomatice și a oficiilor consulare ale României;
- c) existența unor situații recurente sau a unor probleme specifice de protecție a copilului, susceptibile să afecteze exercitarea drepturilor copilului cetățean român pe teritoriul statului respectiv.

Art. 25 - Numirea reprezentantului atașat

(1) Reprezentantul atașat pentru protecția copilului este numit prin ordin al ministrului afacerilor externe, la propunerea motivată a autorității centrale competente, cu respectarea condițiilor legale privind ocuparea funcțiilor în cadrul serviciului diplomatic și consular al României.

Art. 26 - Atribuțiile reprezentantului atașat pe probleme de protecție a copilului

(1) Reprezentantul atașat pentru protecția copilului, singur sau în colaborare cu autoritatea centrală competentă, are următoarele atribuții:

- a) monitorizează și raportează periodic situația copiilor cetățeni români aflați pe teritoriul statului de reședință;
- b) primește, înregistrează și transmite autorităților competente sesizările privind posibile încălcări ale drepturilor copilului;
- c) asigură accesul copilului la asistență consulară și sprijin adecvat, inclusiv prin informare, consiliere și orientare către serviciile disponibile, în caz de încălcare a drepturilor fundamentale;
- d) furnizează cetățenilor români informații și consultanță cu privire la legislația și procedurile aplicabile în statul respectiv în materia protecției copilului;
- e) identifică și notifică autoritatea centrală cu privire la cazurile de copii aflați în situațiile prevăzute la art. 14 lit. b)–d);
- f) reprezintă, atunci când este necesar și în condițiile legii, interesele copilului în fața autorităților statului de reședință;
- g) colaborează cu autoritățile competente ale statului de reședință pentru protejarea drepturilor și intereselor copilului cetățean român;
- h) sprijină autoritatea centrală în derularea procedurilor de repatriere a copilului cetățean român;
- i) sesizează de îndată autoritatea centrală cu privire la cazurile copiilor cetățeni români aflați în proceduri de instituționalizare sau plasament la familii substitutive în străinătate.

Art. 27 - Atribuțiile autorității centrale competente

(1) Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse, în calitate de autoritate centrală, singur sau în colaborare cu reprezentantul atașat pentru

ROMANIA

protecția copilului din cadrul misiunilor diplomatice și consulare ale României, exercită următoarele atribuții:

a) elaborează, aprobă și implementează strategii și programe naționale privind dezinstituționalizarea și protecția copiilor cetățeni români aflați în străinătate;

b) identifică, analizează și evaluează nevoile specifice ale copiilor cetățeni români aflați în instituții de protecție socială sau în plasament la familii substitutive în străinătate;

c) exercită, în domeniul său de competență, atribuțiile statului român prevăzute de prezenta lege și de instrumentele juridice internaționale la care România este parte;

d) cooperează și acordă sprijin autorităților străine competente în vederea dezinstituționalizării și protejării drepturilor copiilor cetățeni români;

e) inițiază, coordonează și finalizează procedurile de repatriere a copiilor cetățeni români, în conformitate cu legislația națională și cu tratatele internaționale aplicabile;

f) monitorizează, evaluează și raportează periodic eficiența programelor de dezinstituționalizare și de repatriere a copiilor cetățeni români.

CAPITOLUL V

Proceduri și termene

Art. 28 - Informarea familiei extinse

(1) Autoritățile competente au obligația de a informa familia extinsă a copilului despre situația acestuia și despre posibilitatea de a-l primi în îngrijire, în termen de 3 zile lucrătoare de la data luării măsurii sau a notificării oficiale, cu posibilitatea prelungirii motivate a termenului, în condițiile legii.

(2) Părinții sau, după caz, reprezentantul legal al copilului suntificați de îndată cu privire la măsurile dispuse, precum și la drepturile procedurale de care beneficiază, inclusiv dreptul de a fi consultați și de a prezenta observații în termen util.

Art. 29 - Raportul reprezentantului consular

(1) Reprezentantul consular are obligația de a transmite autorității centrale raportul privind situația copilului, în termen de 10 zile lucrătoare de la data primirii informațiilor relevante, cu posibilitatea prelungirii motivate a termenului, în cazuri justificate.

(2) Părinții sau, după caz, reprezentantul legal al copilului vor fi informați, în cel mai scurt termen, despre existența raportului și despre concluziile principale ale acestuia, cu respectarea confidențialității datelor și a legislației privind protecția informațiilor personale.

Art. 30 - Informarea autorității centrale de către reprezentantul atașat

(1) Reprezentantul atașat pentru protecția copilului are obligația de a transmite autorității centrale, în termen de 5 zile lucrătoare de la data luării la cunoștință a cazului, o informare detaliată privind situația copilului cetățean român.

ROMANIA

(2) Informarea prevăzută la alin. (1) va cuprinde cel puțin următoarele elemente:

- a) numele și prenumele copilului;
- b) data și locul nașterii;
- c) motivele care au determinat dispunerea măsurii de protecție;
- d) informații privind starea de sănătate fizică și psihică a copilului;
- e) date referitoare la instituția de plasament sau la familia substitutivă din străinătate în care se află copilul;
- f) orice alte informații relevante pentru evaluarea situației copilului și pentru stabilirea măsurilor corespunzătoare interesului său superior.

Art. 31 – Transmiterea cererii de repatriere de către ambasade și oficii consulare

(1) În situația în care familia extinsă a copilului solicită repatrierea acestuia, misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României au obligația de a primi și înregistra cererea de repatriere.

(2) Cererea astfel primită se transmite de îndată autorității centrale competente, însoțită de documentele justificative, pentru a fi anexată la dosarul copilului și utilizată în procedurile judiciare sau administrative din statul de reședință.

(3) Ambasada sau oficiul consular are obligația de a notifica familia solicitantă cu privire la transmiterea cererii și de a asigura dovada comunicării acesteia către autoritatea centrală din România.

Art. 32 - Evaluarea de urgență a situației copilului de către autoritatea centrală

(1) Autoritatea centrală are obligația de a evalua de urgență situația copilului, dar nu mai târziu de 10 zile de la primirea informării prevăzute la art. 30. Evaluarea are ca scop determinarea măsurii de protecție adecvate în interesul superior al copilului, ținând seama, în principal, de:

- a) opinia copilului, exprimată în funcție de vârsta și gradul său de maturitate;
- b) legăturile de atașament ale copilului față de părinți și de alți membri ai familiei extinse;
- c) posibilitatea reintegrării copilului în familia de origine;
- d) capacitatea familiei extinse de a-i asigura copilului un mediu familial stabil și sigur;
- e) orice alte elemente relevante pentru evaluarea interesului superior al copilului.

(2) În termen de cel mult 15 zile de la finalizarea evaluării, autoritatea centrală inițiază procedurile legale necesare pentru protejarea intereselor copilului, inclusiv, dacă este cazul, măsuri de opoziție față de instituționalizarea

ROMANIA

ori plasamentul în străinătate, în conformitate cu principiile fundamentale prevăzute de prezenta lege.

CAPITOLUL VI

Cooperare internațională

Art. 33 - Aplicabilitatea internațională

(1) Dispozițiile prezentei legi se aplică în concordanță și cu respectarea prevederilor Convenției Organizației Națiunilor Unite privind Drepturile Copilului, adoptată la New York la 20 noiembrie 1989, Convenției de la Haga privind protecția copilului și cooperarea în materia adopției internaționale, adoptată la 29 mai 1993, Convenției de la Haga privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea, executarea și cooperarea în materia răspunderii părintești și a măsurilor de protecție a copilului, adoptată la 19 octombrie 1996, Regulamentului (UE) 2019/1111 al Consiliului din 25 iunie 2019 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, precum și altor instrumente juridice internaționale la care România este parte.

Art. 34 - Concluzionarea tratatelor internaționale

(1) Pentru aplicarea dispozițiilor prezentei legi, România încheie tratate, acorduri sau alte instrumente juridice internaționale cu statele ori cu autoritățile competente ale acestora, pe baza propunerilor formulate de Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse și de Ministerul Afacerilor Externe, precum și, după caz, de alte instituții publice interesate.

CAPITOLUL VII

Protecția datelor

Art. 35 - Prelucrarea datelor cu caracter personal

(1) Prelucrarea datelor cu caracter personal efectuată în temeiul prezentei legi se realizează în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date (GDPR), precum și cu legislația națională aplicabilă în domeniul protecției datelor cu caracter personal.

(2) Autoritățile și instituțiile publice competente au obligația de a asigura confidențialitatea, securitatea și utilizarea exclusivă a datelor prelucrate în scopurile prevăzute de prezenta lege.

CAPITOLUL VIII

Răspundere și sancțiuni

ROMANIA

Art. 36 - Responsabilitatea aplicării legii

(1) Respectarea și aplicarea dispozițiilor prezentei legi constituie obligația autorităților române competente în domeniul protecției drepturilor fundamentale ale copilului cetățean român aflat în străinătate, fiecare în limitele atribuțiilor și responsabilităților stabilite prin lege.

Art. 37 - Autoritățile competente

(1) Autoritățile române responsabile pentru aplicarea prezentei legi și pentru protecția drepturilor fundamentale ale copilului cetățean român aflat în străinătate sunt:

- a) Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse, în calitate de autoritate centrală desemnată;
- b) Ministerul Afacerilor Externe, prin misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României, în limitele competențelor legale.

Art. 38 - Sancțiuni contravenționale

(1) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 50.000 lei, următoarele fapte săvârșite de conducătorul autorității publice competente ori de persoana desemnată în cadrul procedurii, dacă acestea nu întrunesc elementele constitutive ale unei infracțiuni:

- a) neinformarea familiei extinse a copilului cu privire la posibilitatea de a-l primi în îngrijire;
- b) omisiunea identificării sau nesemnălarea cazurilor de copii cetățeni români aflați în situații de înstrăinare parentală prin instituționalizare sau plasament la familii substitutive în străinătate;
- c) nerespectarea procedurilor și a termenelor stabilite prin prezenta lege;
- d) neîndeplinirea obligației de intervenție a statului român prin autoritățile competente, în situațiile prevăzute de prezenta lege;
- e) nerespectarea atribuțiilor stabilite prin prezenta lege de către autoritatea centrală sau de către reprezentantul atașat pentru protecția copilului.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către organele competente, în conformitate cu legislația în vigoare privind regimul juridic al contravențiilor.

(3) Sumele provenite din aplicarea amenzilor contravenționale constituie venit la bugetul de stat.

(4) În cazul în care contravenția constă în întârzierea îndeplinirii obligațiilor prevăzute de prezenta lege, amenda se aplică proporțional cu durata întârzierii, după cum urmează:

- a) întârziere de până la 10 zile lucrătoare – amendă între 5.000 lei și 10.000 lei;
- b) întârziere între 11 și 30 de zile lucrătoare – amendă între 10.001 lei și 20.000 lei;

ROMANIA

c) întârziere de peste 30 de zile lucrătoare – amendă între 20.001 lei și 50.000 lei.

Art. 39 - Răspunderea juridică

(1) Încălcarea dispozițiilor prezentei legi atrage, după caz, răspunderea disciplinară, contravențională, civilă sau penală, în conformitate cu prevederile Codului muncii, ale legislației privind statutul funcționarilor publici, ale Codului civil, ale Codului penal și ale altor acte normative incidente.

CAPITOLUL IX

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 40 - Complementaritatea legislativă

(1) Dispozițiile prezentei legi se aplică în completarea prevederilor Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale altor acte normative incidente în materia protecției copilului.

(2) Prevederile prezentei legi se aplică în mod complementar și se completează, după caz, cu reglementările naționale în materia protecției drepturilor copilului, precum și cu prevederile convențiilor și tratatelor internaționale la care România este parte.

Art. 41 - Norme metodologice de aplicare

(1) Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse elaborează și supune aprobării Guvernului, în termen de 3 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, normele metodologice necesare aplicării acesteia.

Art. 42 - Raportarea anuală către Parlament

(1) Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse are obligația de a prezenta Parlamentului, anual, un raport privind aplicarea dispozițiilor prezentei legi, care va include evaluări, statistici și recomandări pentru îmbunătățirea cadrului legislativ și instituțional.

Art. 43 - Intrarea în vigoare

(1) Prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea

ROMANIA

prevederilor art. 75 alin. (1) și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României,
republicată.

Președintele Camerei Deputaților,

Sorin-Mihai GRINDEANU

Președintele Senatului,

Mircea ABRUDEAN

Inițiator:

Deputat Anamaria GAVRILĂ

PARTIDUL OAMENILOR TINERI

